novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XXIV.
15. července 1997

Číslo
3

Z obsahu čísla: Z jednání zastupitelstva ✶ Policie hlásí ✶ Sokolská akademie v Hradci Králové ✶ Fotbalové ozvěny s úspěšným koncem ✶ Karlova jízda podruhé ✶ Bohatá činnost Klubu Emy Destinnové ✶ Služby městské knihovny ✶ Nářečí na Novobydžovsku ✶ Za starých časů — pokračování vzpomínek Ing. J. Provazníka ✶ Zavzpomínání Karla Horáka ✶ Báseň M. A. Novákové - Nevyjelové ✶ Památce MUDr. Jiřího Šulce ✶ Z naší matriky

A PŘECE SE HRÁLO...

Ptáte se kde? Přece v našem bývalém krásném Jiráskově divadle. Byla řada pesimistů, kteří tomu nevěřili, že by se divadlo po tak těžkých několika ranách vzpamatovalo a opět sloužilo svému účelu. A přece — kdo chtěl, mohl vidět. Po stovkách brigádnických hodin se podařilo uvést jakž takž divadlo do takového stavu, aby tam bylo možno pozvat ty, kteří nám léta fandili, těšili se na naše představení a prožívali spolu s námi osudy hrdinů na jevišti, smáli se spolu s autory veseloher, zpívali se zpěváky při operetách, byli napjati při tajemných detektivkách, někteří slzeli při pohnutých osudech jevištních hrdinů — všichni si však domů odnášeli krásné vzpomínky na prožité večery v kapličce, které jsme si zvykli prostě říkat „Na kopečku".

A protože nám všem tohle chybělo, hrstka nadšenců, kteří znovuotevření připravili, pracovala usilovně a konečně došlo k tomu „toužebně dlouho očekávanému dni" — jak říká v Jiráskově „Lucerně" pan vrchní v uvítací řeči paní kněžně, — že jsme mohli připravit program večera a pozvat naše bývalé i budoucí diváky opět do divadla, i když jen prozatím, než se opět blýskne ve své kráse.

Byla jich celé plejáda, kteří tento večer připravovali, a bylo by nespravedlivé jmenovat jen někoho a na druhého zapomenout — tak tedy za všechny jen uvádíme našeho milého hosta, člena Olomoucké činohry Františka Řeháka, který pamatuje řadu představení s naším „Jiráskem", kdy byl léta jeho členem. A bylo na divácích vidět, že spolu s ním prožívají ty chvilky v našem divadle, na které Fanda vzpomínal, a že jim bylo při vzpomínání moc a moc hezky. Však také k našemu překvapení jich byl plný sál, a přestože celý program trval přes tři hodiny, nikdo neodešel, každý se zaujetím sledoval program, který pro něj připravili ti nejmladší i ti, kteří bývalou slávu našeho divadla pamatují. A program byl velmi pestrý. Tance, písniček, mluveného slova i vzpomínání bylo hodně, a když po jedenácté hodině noční se diváci rozcházeli, bylo na nich vidět, že jdou domů s hezkými zážitky i vzpomínkami. A o to všem účinkujícím šlo.

Pozvali jsme naše spoluobčany do divadla zdarma, aby se jen podívali, jak to tam vypadá. Ale pro ty, kteří stále ještě žijí se vzpomínkami na jednu z nejkrásnějších scén v kraji, byla připravena skromná pokladnička pro dobrovolné dary. A světe, div se! Bydžováci nezapomněli na svoje divadlo a s dojetím jsme konstatovali skutečnost, že drobné příspěvky narostly do úctyhodné výše. Díky Vám, Bydžováci! Vyznamenali jste se! Se zvláštním pohnutím jsme po představení ukládali na konto nadace „Divadlo" — hádejte, kolik? K neuvěření — nezapomněli jste na svoje divadlo, víme nyní, že chcete, aby opět rozkvetlo do krásy, a Vaše příspěvky jsou základem toho snažení. Povzbudilo to i „Nadaci", nyní víme, že chcete pro naše divadlo pracovat, fandíte mu — a to je to hlavní. Ale k té částce ... Vytáhli jste se! Byly tam celé pětistovky, dvousetkoruny,

Pokračování na s. 2

Dokončení ze s. 1

stovky, byly tam však také drobné mince, díky také za ně, všechny mají stejnou hodnotu, je v nich Vaše láska k divadlu přetavená do kovu. — Tak tedy po přepočítání jsme se nestačili divit — bez 140 Kč tam bylo rovných 20.000 Kč. To je přece slušný výsledek Vašeho pochopení pro dobrou věc, co říkáte?

A proto všichni ti, kteří Vám takový „uvítací" večer připravili, už uvažují o tom, že Vás zase brzy pozvou na pěkné posezení v těžce poškozeném divadle. A budete překvapeni, co pro Vás chystáme. Bude nám všem zase jistě dobře. Budete překvapení. A jak jsme zjistili, nebude nikomu vadit trochu toho nepohodlí. Co na tom, že není všechno, jak má být, hlavně že budeme zase pohromadě, bude nám zkrátka „fajn" — a hlavně, že se

o p ě t h r a j e !

Už dnes se na Vás těšíme!

Z. S.

„Znám já jeden krásný zámek" v podání Fr. Řeháka, M. Filipové a J. Filipa.
Foto S. Hrubá

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Poslední jednání městského zastupitelstva dne 16. června 1997 mělo velmi bohatý program. Po vyslechnutí **zprávy o činnosti rady** za uplynulé období a schválení **dílčích úprav rozpočtu města** za 1. pololetí roku (přesuny dvou finančních částek — 200 tisíc a 30 tisíc Kč — do jiných položek) byl projednáván **návrh změny Pravidel privatizace bytů a bytových domů ve vlastnictví obce Nový Bydžov.** Zastupitelstvo schválilo nové znění článku 8 (variantu A) a rozšíření čl. 9 o bod 7, podle kterého v případě odprodeje uvolněného bytu bude kupující povinen po dobu 10 let od podpisu kupní smlouvy nabídnout byt ke koupi městu, a to za kupní cenu, která bude představovat 70 % dohodnuté kupní ceny, za kterou kupující uvolněný byt od města koupil.

Potom zastupitelstvo schválilo **odprodeje jednotlivých bytů v domech čp. 893, 894, 895 a 896** se spoluvlastnickými podíly na společných částech domů a pozemků. Majiteli jednotlivých bytů se ve všech případech stali dosavadní nájemci — v domě čp. 893 manželé Stejskalovi, manželé Vosáhlovi, paní Solfronková a paní Bezoušková, v domě čp. 894 manželé Kracíkovi, manželé Barvířovi, paní Garaiová a pan Klazar, v domě čp. 895 manželé Havlíkovi a manželé Hafovi a v domě čp. 896 manželé Šádkovi, manželé Bodešínští, manželé Komárkovi a paní Stružínská a pan Hofman.

Pro projednání zastupitelstvo dále schválilo **výkup pozemku** stp. č. 67/2 o výměře 359 m² (za hotelem Lev) do majetku obce za dohodnutou kupní cenu 538.500 Kč s tím, že úhrada bude provedena ve dvou splátkách — 270 tisíc Kč v letošním roce a 268.500 Kč v roce 1998. Schválilo také **odprodej pozemku** parc. č. 2258/2 o výměře 983 m² (u Kněžovky) paní Evě Mikulkové za nabídnutou cenu 205 tisíc Kč na výstavbu rodinného domu.

Zastupitelstvo rovněž schválilo návrh manželů Loudových, bytem Praha, na **odstoupení od kupní smlouvy** na parc. č. 2252/1, 2257/1 a stp. č. 1624 (pozemky byly zakoupeny na výstavbu autosalonu) a vrácení zaplacené částky 426.190 Kč formou splátek.

Předmětem dalšího jednání byly **návrhy tří vyhlášek** — č. 2/97 — Místní poplatky, č. 3/97 Tržní řád a č. 4/97 — Zřízení městské policie. Všechny vyhlášky byly schváleny a občané měli možnost se s nimi na určených vývěsních místech seznámit.

Zastupitelstvo dále vyslechlo **zprávy o činnosti jednotlivých komisí** a seznámilo se s **koncepcí rozvoje základního školství v Novém Bydžově.** Vzdělávací komisi uložilo, aby připravila komplexní zprávu o stavu školství ve městě (mateřské školy, základní a střední školy).

Po bližším vysvětlení výhodnosti podmínek úvěru na financování investičních záměrů města zastupitelstvo všemi hlasy schválilo, aby vedení města pokračovalo v **jednání o poskytnutí úvěru**, a investiční komisi dalo za úkol, aby předložila návrh nutných investičních akcí podle pořadí stupně důležitosti.

J. P.

MĚSTO NOVÝ BYDŽOV

přijme do pracovního poměru

STRÁŽNÍKA MĚSTSKÉ POLICIE

Požadavky:

- státní občanství České republiky
- bezúhonnost
- věk nad 21 let
- tělesná a duševní způsobilost k výkonu práce strážníka

Platové podmínky:

- podle platných směrnic o odměňování zaměstnanců obcí

Policie hlásí

■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatel K. G., občan SR, v nočních hodinách z 3. 5. na 4. 5. 1997 vykonal soulož s osobou mladší patnácti let v obci Skřivany. Bylo mu sděleno obvinění pro pohlavní zneužívání, za které může být odsouzen až k osmi letům odnětí svobody.

■ Těžké zranění utrpěl motocyklista V. L. při dopravní nehodě, ke které došlo v obci Ohnišťany. Řidič osobního auta zn. Š - 120 V. R. při odbočování vpravo na místo ležící mimo vozovku si najel do protisměru až k levému okraji vozovky a při odbočení vpravo překřížil jízdní dráhu motocyklu jedoucímu v pravém pruhu. Kromě zranění došlo ke hmotné škodě ve výši 6.000 Kč.

■ Pachatel G. M. v přesně nezjištěné době v měsíci březnu 1997 v Novém Bydžově vnikl po vypáčení větracího okna do osobního automobilu zn. Fiat 125 P, kde odcizil autorádio, akumulátor a zpětné zrcátko, čímž majiteli B. M. způsobil škodu ve výši 1.200 Kč.
— Ve stejném období v Novém Bydžově vnikl nezjištěným způsobem do osobního automobilu zn. Fiat 125, kde odcizil autorádio, čímž majiteli Z. J. způsobil škodu ve výši 1.000 Kč.
— V polovině měsíce dubna opět v Novém Bydžově vnikl po vypáčení zámku do osobního automobilu zn. WV Passat, kde odcizil montážní brašnu s nářadím a elektrosoučástkami, čímž majiteli Š. V. způsobil škodu ve výši 6.000 Kč.
— V ranních hodinách v Karlově ul. z nákladní rampy u ZŠ odcizil přepravku s 12 litry mléka. U prodejny UNIPRO dvě přepravky s 20 l mléka. Téhož dne porušil vyslovený zákaz řízení motorových vozidel, který mu byl uložen na dobu deseti měsíců. Vyšetřovatelem je stíhán a obviněn z trestných činů krádeží a maření výkonu úředního rozhodnutí.

■ Pachatel T. M. dne 4. 4. odcizil v ordinaci praktického lékaře v podniku Strojobal Skřivany z bundy pověšené na věšáku peněženku s finanční částkou 1.800 Kč. Uvedeného jednání se dopustil, ač byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen Okresním soudem v Hradci Králové.

■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatel K. M. řádně převzal písemný povolávací příkaz k výkonu vojenské civilní služby s termínem nástupu služby dne 3. 2. 1997, ale tento termín nedodržel a civilní službu do 24 hodin nenastoupil. Bylo mu sděleno obvinění pro trestný čin podle § 272b tr. zák., pro který je stíhán vyšetřovatelem.

■ Obvinění z trestného činu zanedbání povinné výživy bylo sděleno B. K., neboť od měsíce listopadu 1996 do současné doby neplní vyživovací povinnost na své tři syny, jak mu bylo určeno rozsudkem OS v Hradci Králové, a dluží matce dětí B. J. částku nejméně 8.610 Kč.
— Pro trestný čin (ale druhý odstavec) je stíhán K. A., který na výživném své dcery dluží částku 12.000 Kč.

■ Poškozování cizích práv se dopustil D. T., který si neoprávněně namontoval na nepřihlášené vozidlo zn. Ford Granada SPZ HKE-21-86, která byla přidělena na jiné vozidlo tov. zn. Š - 100. Takto označené vozidlo používal k jízdě až do doby, kdy v obci Skřivany byl kontrolován hlídkou policie. Bylo mu sděleno obvinění pro trestný čin podle § 209/1a trestního zákona.

O. M.

Sokolská akademie v Hradci Králové

Sokolská župa Orlická pořádá každým rokem na ukončení cvičebního roku akci, na které předvedou ukázky sokolské jednoty z celoroční tělocvičné a sportovní činnosti. Nejinak tomu bylo i v letošním roce. Koncem května (v sobotu 24. května 1997) uspořádala Orlická župa akademii v hale sokolovny na Eliščině nábřeží v Hradci Králové sokolskou akademii s ukázkami ze sportovní a tělocvičné činnosti jednot jako pozvání na celostátní akci „SOKOLSKÉ BRNO 97".

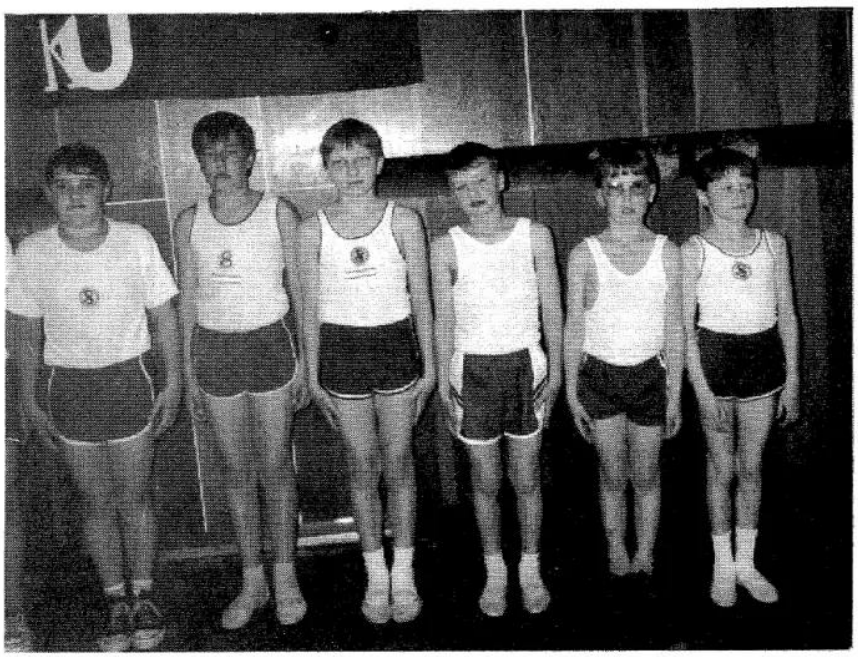
V 16 vystoupeních nechyběli ani sokolové z Nového Bydžova. Zajímavé vystoupení předvedli žáci v přeskoku přes švédskou bednu s trampolínou. Hoši svými výkony udivovali naplněnou halu sokolovny a sklidili zasloužený potlesk. Přesvědčili, že v Orlické župě nemají konkurenci. Sportovní reportér Hradeckých novin pohotově zachytil našeho žáka Filipa Luckého, jak odvážně překonává v letu švédskou bednu skokem plavmo. Fotografie byla uveřejněna v deníku Hradecké noviny ihned v pondělním vydání a vzbudila právem pozornost.

Neméně pěkná vystoupení měly starší žákyně, a to ve dvou vystoupeních. Působivé vystoupení předvedly starší žákyně ve skladbě bez náčiní. Tuto skladbu cvičily také v Brně. Ve druhém vystoupení předvedly skladbu cvičíme aerobik. Děvčata ve svých cvičebních hodinách ráda cvičí aerobik a tudíž předvedení bylo perfektní. Byla odměněna dlouhotrvajícím potleskem.

Jedno ze 16 čísel programu patřilo také vystoupení ženám. Mezi nimi byly i naše bydžovské ženy. Zacvičily skladbu, která se cvičila na celostátní sokolské akci „SOKOLSKÉ BRNO 97". Ženy předvedly skutečně pěkný výkon a za to jim patří vřelý dík. Jejich vystoupení se řadilo k nejhezčím z celé akademie.

Z naší jednoty se zúčastnilo na 30 cvičenců a na sokolské akademii patřili k nejpočetnějším. Žákyně nacvičila a vedla sestra Zuzana Černá, žáky br. Miroslav Pavelka a ženy sestra Marie Divišová.

mp

Skupina bydžovských žáků na sokolské akademii v Hradci Králové
Foto M. Pavelka

Fotbalové ozvěny s úspěšným koncem

4. kolo

FK Nový Bydžov - Jiskra Jaroměř 2 : 0 (2 : 0)

Po neúspěšném vystoupení v Milíčevsi došlo na korekce v sestavě. Zranění Trejbala se podařilo během týdne vyléčit, Kollár již také sundal sádru a tak až na Bořkeho je náš kádr opět po dlouhé době kompletní. V útoku na tři, v obraně rovněž na tři, dávalo tušit ofenzivní pojetí naší hry.

Zvítězili jsme nad soupeřem, který bere mužstvům z čela tabulky. Spokojenost se třemi body však nemůže zakrýt nedostatky ve hře. Bylo ale vidět, že snad chceme konečně všichni!

Zájem o fotbal v našem městě stoupá a lze si jen přát, aby už konečně začalo to lepší fotbalové jaro. Hlemýždími kroky se nadechujeme k očekávané těžké sérii, která začíná již v příštím kole v Broumově.

Branky: Chaloupka, Budínský.

✦

5. kolo

Slovan Broumov - FK Nový Bydžov 4 : 2 (3 : 2)

Vedoucí mužstvo tabulky přilákalo do ochozů velmi pěknou návštěvu.

Naše obrana vyrobila hodně chyb a brankáři Beránkovi příliš nepomohla. Zima, konečně hrající v záloze, dal naší hře myšlenku a zásoboval útočníky pěknými přihrávkami. **Za chyby se však platí. A tak i po nejlepším výkonu jara jsme ukončili sérii 9 utkání bez porážky.** Domácí se vypjali k velmi pěknému výkonu a vítězstvím zahnali sestupové starosti. Prohráli jsme po boji. Kaňkou nad utkáním bylo vymyšlené postavení mimo hru ze strany pomezního, při němž padl náš regulérní vyrovnávací gól. Svým výkonem jsme přispěli k dobré úrovni tohoto zápasu, v němž dominovali Rozdolský s Novotným.

Branky: 2 Novotný.

✦

6. kolo

FK Nový Bydžov - AVON Rudník 1 : 1 (1 : 0)

Na velmi dobře připravené hrací ploše se odehrál velký zápas. Hosté nepřijeli prohrát a my jsme chtěli bodovat naplno. **Průběh utkání vyzníval jednoznačně pro domácí mužstvo, které předvedlo pěkný výkon. Paní štěstěna se k nám tentokráte otočila zády.**

Hosté se nedostali za celý zápas k přímé střele na branku Průchy, a proto je s podivem, že jediná teč hlavou po standartní situaci skončila v naší síti!

Nejnebezpezpečnější hráč Zbořil byl eliminován naším nejmladším a druhý nejmladší zařídil nádhernou střelou, již ze své standartní parkety, naší bohužel jedinou branku. Dobře organizovanou obranou nás hosté připravili poprvé v tomto ročníku o body na domácí půdě.

Branka: Chaloupka.

7. kolo

Vrchlabí - FK Nový Bydžov 0 : 1 (0 : 1)

Na toto utkání jsme se pečlivě připravovali. V týdnu nám odpadla příprava s Chlumcem a ukázalo se, že to bylo dobře. Kluci měli větší chuť do hry.

Domácí hráče jsme dostali hned od počátku pod tlak. S větrem v zádech jsme hráli ofenzivní fotbal a vytvářeli si také šance. První poločas snese z naší strany přísné měřítko. Domácí se jenom bránili. Dařilo se ne zcela zdravotně fit Lad. Novotnému, který pěkně větral domácí obranu a v 10. min. byl při samostatné akci ve vyložené pozici zezadu v pokutovém území podkopnut. Z penalty se David Budínský nemýlí. 0 : 1. Stejné sólo si tentýž hráč zopakoval ve 35. min., přihrál Zimovi, který zvýšil na 0 : 2. Z nepochopitelných důvodů však postranní rozhodčí regulérní branku neuznal.

Za předvedený výkon jsme si body zcela po právu zasloužili. Domácí hráči si nevypracovali gólovou příležitost a tak emocionální závěr zápasu ze strany domácích byl pouze zastíráním vlastní neschopnosti si vytvořit příležitost ke skórování.

Branka: Budínský z penalty.

✦

8. kolo

FK Nový Bydžov - SK Hošek Robousy 3 : 0 (2 : 0)

S napětím očekávaný duel vedoucích mužstev tabulky dopadl podle očekávání. Hosté v tomto utkání vyhrát museli, domácí o to více chtěli. **Atraktivní zápas přilákal do ochozů rekordní návštěvu. Hráči se divákům odměnili tím nejlepším způsobem a konečně předvedli výkon, který se musel líbit. Dokázali jsme všem, že to s kopanou v našem městě myslíme opravdu vážně.**

Celý kolektiv bojoval s velikým nasazením, a i když již od 30. minuty jenom v deseti (bez vyloučeného Jardy Trejbala), **dokázal tempo stupňovat a první poločas snese velice přísné měřítko.** Do utkání jsme nastoupili bez nemocného Ládi Novotného, po zranění se poprvé letos na hřišti objevil Martin Bořke.

Výsledek udělal kolektiv, přesto však poprvé v našem dresu vynikl David Budínský. Hrál s chutí, pro mužstvo a svými individuálními kousky vyčníval jako maják na našem hrotu. Konečně potvrdil kvality střelce a dal tak odpověď na to, proč k nám přišel. Líbil se také Petr Tér, Pavel Zima, krásným gólem se opět zaskvěl René Chaloupka.

Branky: 2 Budínský, 1 Chaloupka.

✦

9. kolo

Jiskra Hořice - FK N. Bydžov 3 : 1 (1 : 0)

Sousedské derby přilákalo do ochozů výbornou návštěvu. **Naši hráči nedokázali zopakovat výkon z minulého kola, a tak jsme toho přítomným divákům moc neukázali. Až neuvěřitelné chyby v zadních řadách byly zcela po právu potrestány brankami.** Na kvalitní trávě tvořili hru domácí, na nichž nezanechal náročný program sebemenší stopy. Přehráli nás ve všech řadách a byli celý zápas fotbalovější. Tentokrát jsme vařili nejen ve středu hřiště pouze z vody! V zadních řadách citelně chyběl zraněný Jánský. Lze proto souhlasit s názorem našeho internacionála Jardy Vaníčka — **Takto se o první místo nehraje.**

Branka: Jirsák.

✦

10. kolo

Červený Kostelec - FK Nový Bydžov 1 : 4 (0 : 1)

Ve dvou po sobě jdoucích utkáních venku se lámal chleba. Po nepodařených Hořicích bylo nezbytně nutné plně bodovat. To se nám podařilo — ba co víc, v první půli jsme předvedli pohledný fotbal.

Obrana tentokráte velmi dobře dirigovaná Pavlem Zimou nevyrobila

mnoho chyb, v záloze se zlepšil už konečně Jarda Petráček, obrovskou díru v záloze z posledního utkání vyplnil hráč s nejlepší fyzickou kondicí v našem mužstvu Jarda Trejbal. V útoku dominovala naše útočná dvojice a opět potvrdila svoje kvality. Nebýt neproměněných šancí, kterých bylo opět na dva zápasy, výsledek by musel být dvojnásobný.

Udrželi jsme tedy čtyřbodový náskok, neboť druhý v pořadí Rudník nás zkouší bodově dohonit, což by pro nás bylo špatné na vzájemné zápasy. Věříme našim hráčům, tři kola před koncem to už snad ani nemůžeme pustit.

Branky: 2 Novotný, Budínský, Petráček.

✦

11. kolo

FK Nový Bydžov - Jiskra Česká Skalice 2 : 2 (2 : 1)

Vědomí, že již vítězství v tomto kole potvrzuje náš postup do kraje, nám svazovalo nohy. Soupeř nám přijel oplatit krutou porážku z podzimu a představil se ve velice dobrém světle. Jeho rychlonohé útočné trio těžilo především z umění nejlepšího hráče Beneše, který hlavně v závěru utkání zlobil a měl na kopačkách góly.

René Chaloupka opět potvrdil ze svojí parkety pověst ostrostřelce a náš již tradičně dobrý začátek korunoval ve 2. min. brankou z trestného kopu. **Celý zápas nás provázela smůla. Po zákroku na Beneše se zranil v 10. min. Martin Bořke, ve 40. min. donutilo zraněné rameno odstoupit ze hry Pepíka Valentu a vše vyvrcholilo v 68. min. odstoupením našeho kapitána Jardy Trejbala, který si natáhl sval.** I přes tato oslabení jsme si dokázali vytvořit brankové příležitosti, ale ani krásné sólo Jirsáka ve 27. min., Novotného snad největší šance v 59. min. a Térova příležitost v 66. min. zůstaly nevyužity.

Každý zápas je jiný, tento byl pro nás obzvlášť těžký, neboť jsme dohrávali o deseti. Střídající dorostenec Jirka Vondrouš také rozšířil naši již tak početnou marodku. **Na potvrzení postupu si tedy ještě minimálně týden musíme počkat!**

Branky: Chaloupka, Kollár.

✦

12. kolo

SK Sobotka - FK Nový Bydžov 1 : 0 (0 : 0)

Domácí se chtěli se soutěží proti vedoucímu celku rozloučit vítězstvím, my jsme naopak prohrát nechtěli. K utkání jsme jeli s řadou zraněných. Přesto jsme si vypracovali brankové příležitosti, které tentokráte zůstaly nevyužity. Po celé utkání jsme drželi otěže zápasu ve vlastních rukou a zahazovali i ty nejvyloženější příležitosti.

Tentokrát jsme potřebovali pouze bod. Nestalo se tak, ani druhý „mečbol" neproměňujeme a ač neradi, na potvrzení musíme čekat až do posledního kola. Snad si budeme moci vychutnat společnou radost z postupu se zaplněnými ochozy stadiónu v Novém Bydžově až za týden.

✦

13. kolo

FK N. Bydžov - Sokol Bozkov 7 : 1 (5 : 1)

Domácí příznivci museli čekat na rozuzlení postupové tajenky až do posledního kola. Koho kopaná zajímá, ten v neděli přišel. Viděl pěkný výkon domácího mužstva, které nenechalo nikoho zapochybovat o našem postupu.

Tribuna byla zaplněna tak, že řada diváků již nenašla místo k sezení. Svědčí to o tom, že fotbal zase táhne. Město si zaslouží, aby se zde minimálně krajský přebor hrál. Tento kolektiv může hrát vyšší soutěž a ne zrovna o záchranu. Má navíc!

Branky: Novotný 2, Budínský 2, Tér 2, Chaloupka 1.

Diváci: 500 - jarní rekord.

Sestava: Průcha (Beránek) — Vinopal, Zima, Kollár, Jirsák — Kout (Skalický), Petráček, Tér, Chaloupka (Bořke) — Budínský, Novotný.

Pro zranění nemohli do závěrečného utkání nastoupit Jarda Trejbal, Milan Jánský, Josef Valenta.

Je dobojováno. Přání postupu se podařilo naplnit. Fotbalový stadión navštívilo v průběhu jarní soutěže nezvyklé množství fanoušků.

Ne každý zápas se musel líbit. Na jaře se však hraje hlavně o body a ty jsme získali, i když některá utkání podzimu byla hezčí.

Vysoká marodka prověřila kvality celého kolektivu, který pokud zodpovědně přistoupí k letní přípravě, nemůže se v krajském přeboru ztratit.

Tento úspěch je zároveň poděkováním všem sponzorům, kteří se objevili na plakátech, ale i těm, kteří pomohli a na plakátech se neobjevili.

Dále je nutno poděkovat představitelům města Nového Bydžova, bez jejichž pomoci by se rodil úspěch velmi těžce.

I diváci přispěli tím, že si našli cestu na stadion. Hlavními strůjci postupu však byli hráči, kteří pod vedením trenéra Karla Rygla splnili očekávání.

Zabezpečení chodu klubu, vyrovnání se s odchodem našeho nejlepšího hráče podzimu — PETRA PRŮCHY do Blšan, doplnění kolektivu — nebylo to jednoduché. Vše vyžaduje obětování se, někdy to i bolí. Na konci stojí však úspěch, na němž má podíl i ten, kdo dresy pere a upravuje trávu.

Náš dorost plul v klidných vodách a nezklamal.

Historický úspěch vybojovali žáci soustředění v RMSK. Ti budou obstarávat předzápasy. Liga je liga a tak by se měla zvednout v příštím ročníku i návštěvnost. Vidět nejlepší žactvo z celé republiky přece bude stát za to.

Ještě jednou díky všem, kteří se snažili pomoci. Fotbalový podzim brzy zaklepe na dveře a náš sport nechce zklamat.

J. Vinopal

KARLOVA JÍZDA PODRUHÉ

10. května 1997 se uskutečnil 2. ročník dnes již populární Karlovy jízdy. Této cykloturistické akce se letos zúčastnilo 230 cyklistů, což je číslo na poměry Nového Bydžova nevídané.

230 sportumilovných lidí od pěti do téměř sedmdesáti let zápolilo na třech trasách. Obdiv patří všem. Poděkování patří pořadatelům za velmi pěknou organizaci a dobrý guláš. K velmi pěkné atmosféře přispěl i sám Karel IV. s chotí, který osobně slavnostně celou akci zahájil. Posezení po jízdě v útulném prostředí školního dvora ZŠ Karlova ulice jenom dokreslilo příjemný dojem z celé akce.

O úrovni aktérů nejdelší trasy (95,58 km) svědčí dosažený čas prvního Andreje Roháče (2,55 hod.), což činí průměr 32,7 km/hod.

Již nyní se společně s Vámi těšíme na příští ročník.

Zita Kabátová zavítala do našeho města

Také se ve chvílích oddechu rádi podíváte na některý ze starých českých filmů? Mezi oblíbenými herci, jako jsou Vlasta Burian, Adina Mandlová, Nataša Gollová, Jiří Dohnal, Oldřich Nový, Otomar Korbelář, Jan Pivec, Roul Schránil a další, vídáme i tvář paní Zity Kabátové.

Tato žena s ušlechtilou tváří i duší zavítala na pozvání Klubu Emy Destinnové dne 27. dubna 1997 do našeho města.

V jejím podání zazněly v Kulturním klubu v Novém Bydžově básně Emy Destinnové z její sbírky „Bouře a klid". Ema Destinnová byla nejen světovou operní pěvkyní, ale i spisovatelkou a psala dokonce i básně. Ovládala několik cizích jazyků a verše sbírky psala za svého pobytu v Berlíně německy. Skvostně je přeložil RNDr. Jan Králík, CSc., znalec její tvorby.

Krásné verše byly proloženy podmanivou hudbou Petra Iljiče Čajkovského v podání posluchaček konzervatoře Anny Lauterbachové - klavír a Martiny Filipové - flétna.

Velkou tečkou za poezií slova i hudby byl rozhovor paní Zity Kabátové s četným obecenstvem. Vtipně a s gracií odpovídala na naše otázky ze svého filmového, divadelního i soukromého života.

Filmová herečka Zita Kabátová
Foto Křesťan

Shodou okolností se tento pořad konal v den 84. narozenin paní Zity Kabátové. Kytici krásných květů k této příležitosti přijala z rukou předsedkyně Klubu Emy Destinnové paní Dagmar Kučerová s neskrývanou radostí.

Květiny byly i díkem všem účinkujícím za nevšední zážitek. Rozloučení bylo upřímné, s příslibem opětovného podobného vystoupení.

Budeme se těšit!

Zpívejte si, kluci, holky...

Tak zněla jedna z písní dětského pěveckého souboru KAJETÁNEK z České Třebové. Děti i jejich umělecké vedoucí Silvii Pirnerovou a Petra Pálku, i hudební doprovod — Miladu Hamplovou - klavír a klarinetisty Jana Charfreitaga a Martina Kubištu jsme přivítali v Novém Bydžově dne 21. května 1997. Netradičně tu předvedli své umění v místním Husově sboru, kde výborná akustika násobila působivý dojem z přednesu.

Usměvavé dětské tváře, viditelná radost ze zpěvu se přenesla i na posluchače. Když do něžných dětských hlásků zazněly i nádherné hlasy samotných dirigentů, které se nesly vzhůru podbarveny tóny hudby, mnohým přítomným se zarosily oči dojetím.

Ochutnali jsme nebo snad vdechli ovoce činnosti celého souboru, za kterým se jistě skrývá mnoho hodin práce.

Přejeme celému souboru KAJETÁNEK hodně úspěchů v další činnosti.

Rádi vás u nás opět uvidíme.

Klub Emy Destinnové
v Novém Bydžově

KRÁSA V KIMONECH

Klub Emy Destinnové v Novém Bydžově zaznamenává v tyto dny dva roky činnosti.

K této příležitosti KED připravil skutečnou kulturní lahůdku. V podvečer posledního májového dne 31. května 1997 jsme měli v našem městě možnost zúčastnit se koncertu vskutku mimořádného.

Dvě mladé japonské umělkyně z Tokia — klavíristka Yukiko SAWA a pěvkyně Sawako HIRAIWA na přímluvu hudebního skladatele a prof. Akademie muzických umění v Praze pana Vlastislava Matouška (občana našeho města) rozšířily svoje turné a zavítaly i k nám do Nového Bydžova.

Po úvodním proslovu paní Dagmar Kučerové, předsedkyně Klubu Emy Destinnové v Novém Bydžově, se k našemu údivu ujala uvádění skladeb líbeznou češtinou sama klavíristka Yukiko SAWA. (Studovala totiž dva roky na pražské AMU klavír ve třídě prof. Páleníčka.) Její jemný hlas kontrastoval s krásně znějícím, zvučným hlasem Sawako HIRAIWY. Když zazpívala první českou píseň v našem jazyku, netušili jsme, že těchto písní bude ještě celá řada. I bravurní klavírní přednes Yukiky Sawy byl z děl českých hudebních skladatelů.

Ve druhé části programu vystoupily obě umělkyně v japonských kimonech s hudebním repertoárem japonských skladatelů. Pomyslná vzdálenost obou kultur se rozplynula, když nakonec zazněla píseň „Čechy krásné, Čechy mé..." a posluchači ji zpívali společně s umělkyněmi.

Květiny předávané oběma umělkyním dětmi v českých národních krojích, pamětní medaile a další květiny od místostarosty našeho města pana Žibruna i květiny pro předsedkyni KED paní Dagmar Kučerovou byly tečkou za nádherným podvečerem.

NM

Japonské umělkyně před portrétem Emy Destinnové
Foto D. Kučerová

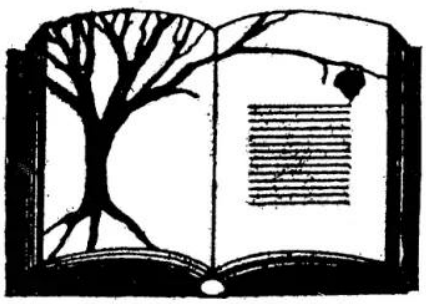
Služby Městské knihovny

— Knihy a časopisy půjčujeme čtenářům domů, knihy z příruční knihovny a nové časopisy a denní tisk půjčujeme pouze prezenčně;
— meziknihovní výpůjční služba;
— bibliograficko-informační služba;
— rezervační služba.

PLACENÉ SLUŽBY

— Časopisy Burda a Cosmopolitan půjčujeme za poplatek;
— kopírovací služba:

A4 jedna strana	1,50 Kč,
A4 dvoustrana	2,50 Kč,
A3 jedna strana	4,00 Kč,
A3 dvoustrana	5,00 Kč;

— vyhledávání v počítačových databázích — jízdní řád ČD a adresář podnikatelů vstup do počítače 2,00 Kč + 1,00 Kč za další vytištěnou stranu;
— faxová služba:
manipulační poplatek 10,00 Kč + 6,00 Kč za každou další odesílanou stranu + spojení dle telefonních tarifů:
místní spojení — 2,00 Kč,
I. tarifní pásmo
1 impulz = 1 minuta = 2,00 Kč,
II. tarifní pásmo
1 impulz = 30 sekund = 2,00 Kč,
1 minuta = 4,00 Kč,
III. tarifní pásmo
1 impulz = 20 sekund = 2,00 Kč,
1 minuta = 6,00 Kč.

*

KLUB RODIČŮ A DĚTÍ
dále připravuje na **15. 9. 1997**
představení divadélka Drak®

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

Představení se bude konat v 17 hod. v sále Kulturního klubu Mekka.

Rodičům nabízíme přednášku paní Mgr. M. Urbanové

OSOBNOST DÍTĚTE,

která se bude konat v 17 hodin v oddělení pro dospělé čtenáře městské knihovny.

Prodej vstupenek v městské knihovně (cena vstupenky 5,— Kč).

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KARLOVA UL.
A SRPŠ PŘI ZŠ KARLOVA UL.
NOVÝ BYDŽOV

pořádají o novobydžovské pouti
VE DNECH 9.—10. SRPNA 1997

VELKOU PRODEJNÍ VÝSTAVU

— pokojových květin, bonsají, mečíků, sukulentů, léčivek,
— keramiky,
— terarijních zvířat,
— skleníků,
— bazénů,
— ukázka suché vazby květin.

Součástí je i výstava automobilů FELICIA, motorek atd.

KLUB RODIČŮ A DĚTÍ
PŘI MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ
V NOVÉM BYDŽOVĚ

pořádá pro zájemce

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

(vlastivědnou vycházku Novým Bydžovem)

Sraz dne 25. 8. 1997 v 16 hodin
před Městskou knihovnou,

průvodcem bude
pan Jaroslav Prokop, ředitel Městského muzea.

*

Zájemci se mohou zúčastnit soutěží o ceny.

1. kategorie:
literární soutěž k historii Nového Bydžova

2. kategorie:
výtvarná soutěž
(co mně zaujalo na vycházce).

Soutěžní práce přineste do 8. 9. 1997 do Městské knihovny, kde budou vyhodnoceny a oceněny.

Těšíme se na Vás.

Nářečí na Novobydžovsku

Dne 20. května 1997 navštívil naše muzeum pan Bohumil Malotín a daroval mu 100 kusů publikace **„Pojednání o nářečí na Novobydžovsku“**, vydané v minulém roce vlastním nákladem, se svolením, aby muzeum publikaci prodávalo a výtěžku použilo pro svoje účely.

Známý hudebník se už od mládí soustavně zabýval také jazykovědou, zejména dialektologií. Výsledky celoživotního studia novobydžovského nářečí shrnul v tomto soukromém tisku, který kromě úvodní části obsahuje velmi podrobný slovník včetně rčení a přísloví, dále studii o Knize svědomí z hlediska dialektologického s připojeným slovníčkem, edici těžko dostupného článku Josefa Košťála „Lidová mluva na Bydžovsku“ a faksimilii rukopisu Boženy Němcové s vysvětlivkami významu slov a slovních spojení.

Pečlivě vydaná publikace má na obálce reprodukci rytiny Nového Bydžova ze Schallerovy topografie (z roku 1790) a 72 stran textu. Je a zřejmě nadlouho zůstane **nejúplnějším monografickým zpracováním nářečí na Novobydžovsku.** Proto by neměla chybět nejen v žádné školní knihovně našeho regionu, ale ani v knihovnách vyučujících češtiny i dalších zájemců o kulturní dějiny našeho kraje.

Publikaci je možno zakoupit při návštěvě novobydžovského muzea **za 25 Kč.** Věříme, že pěkný výtisk potěší i bývalé absolventy našeho gymnázia, mezi něž pan Bohumil Malotín také patří. Ostatně to přesvědčivě vyjádřil i v dedikaci: **Přípravám 130. merendy novobydžovské věnuje autor.** — Kéž by letošní 40. výročí od poslední merendy konečně probudilo nový zájem o tuto jedinečnou studentskou slavnost a při příležitosti 125. výročí gymnázia v příštím roce studenti a vyučující merendu v našem městě obnovili.

Pane Malotíne, ještě jednou díky za Váš krásný dar muzeu.

J. P.

ZA STARÝCH ČASŮ

Kapitola třetí,
která podává zprávu o mém duševním kotrmelci nad tím,
že svět vypadá jinak, než mé rodné hnízdo, o spořádanosti věcí a lidí,
o fortelných výrobcích a uchvacujících Kláskových chlebíčcích,
o jarmarcích a velkoleposti novobydžovské výstavy

1. část

První duševní kotrmelec anebo aspoň otřes v mém životě, na který si vzpomínám, jsem absolvoval v Chlumci nad Cidlinou, kam mě, při nějaké příležitosti, někdy tak ve dvaatřicátém roce, s sebou vzala moje matka, když jsem s úžasem zjišťoval, jak divně, nepravidelně a přímo zmateně zde probíhají ulice a uličky, a když korunu mému úžasu nasadilo chlumecké náměstí, s jehož směsicí domů a domečků, nepravidelností a bizarností prostřed rynku vyloženého kostela jsem se ne a nemohl vyrovnat. Ovládán mystériem rigorózního řádu geometrických figur, v něž se zákonitě seřazovaly čtverce obytných čtvrtí, s bulváry mezi nimi vzájemně se protínajícími a křížícími, téměř ve směru hlavních světových stran, stanul jsem náhle tváří v tvář objektu, jenž nebyl podřízen žádné mně dosud známé zákonitosti nebo regulativu; i bylo mi jako pozemšťanovi, který se náhle střetl s mimozemskou civilizací, nebo jako hloupému Honzovi, který, opustiv rodnou chalupu, narazil nosem na obyčejný svět. Stejně, ba možná ještě více bych býval byl zaskočen, kdybychom se tenkrát vypravili některou jinou světovou stranou a já poprvé v životě viděl Smidary nebo dokonce Hradec.

Ne že bych si tu středoevropskou historickou zvláštnost svého rodného hnízda — jehož jinak turistickou neatraktivnost můj nejstarší bratr občas přisoloval sarkastickým míněním, že v něm není historická ani cihla — nějak uvědomoval nebo ji byl schopen zkoumat; ale otřes to byl pěkný. Jinak, vzhledem k mým jednostranným zájmům, jsem nebyl příliš vnímavý vůči svému okolí, pokud se v něm nedělo něco mimořádného, což bylo málokdy, a tak si jen útržkovitě vzpomínám na veliký tobogán na fotbalovém hřišti, po němž sjížděli vřískající a povykující lidé, což může být vzpomínka značně dávná, na parní silniční lokomotivu, která převážela část cirkusu Kludský od nádraží přes město na své stanoviště a ujížděla takovou rychlostí, že strojník-řidič stačil v plné jízdě vystoupit ze stroje, obejít ho klidně kolem s velkou mazací konvicí, nalít oleje, kam bylo třeba, znovu pak nastoupit na své stanoviště a opět se ujmout řízení uhánějícího zázraku - a na týž cirkus Kludský, rozložený několika stany na fotbalovém hřišti. Matně se pamatuji na regulaci Cidliny a na dvě bydžovské kašny a rozhodně více mi utkvěly v paměti staré pragovky a tatrovky, které frčívaly městem, vyhýbajíce se občas koňským a kravským potahům.

Můj zájem byl a i v tomto povídání bude nejvíce zaměřen na úzkou lokalitu, to jest na náš dům a jeho nejbližší okolí. Na náměstí bylo od nás jen pár kroků a stačilo se tam jen rozhlédnout, aby člověk věděl, s kým má tu čest. Tady byly soustředěny nejbohatší obchody, ale také nejpotřebnější instituce, takže kromě velkoobchodů Sachra, Čapouna, Emanovského, Louženského a dalších tu byla notoricky známá radnice a spořitelna, a dále dvě lekárny, Živnobanka, dva hotely, a co já vím co všechno — stejně bych to všechno nevyjmenoval. Ale nejen na náměstí, nýbrž i v hlavních ulicích a poručně i v ulicích postranních, všude, kam jste se podívali, byl samý obchod a obchůdek, podnik a podniček, firma a firmička, kolem nichž bývalo živo, a od každé branže byly hned celé desítky živnostníků, řemeslníků, podnikatelů, profesí, a ti všichni se navzájem hašteřili, štulcovali, vzájemně si konkurovali, a přece se nakonec uživili, a to i v době těžké krize třicátých let, dělali kulturu a uměli se bavit bez televize a leckdy ještě i bez rozhlasu a vytvářeli hodnoty, které jsme ani po dlouhých desítkách let nestačili ještě zničit.

Některé obchody nebo aspoň jejich výklady měly pro mě jistou přitažlivost. Tam, co je dnes drogerie, bývala Koníčkova drogerie a blíže k náměstí drogerie Kučerova. V těchto obchodech — u Kučerů určitě — byly k vidění nebo i k mání různé zajímavé věci. Tak třeba jste mohli v chodbě vidět po celé stěně vitríny rozloženou ohňostrojovou soupravu a uvnitř obchodu jste si mohli koupit kapslovky i s nábojovými pásy, špuntovky, šlapací kuličky nebo i malá dělíčka, která se ládovala speciálními náboji s doutnáky, jež se zapalovaly zápalkou, a která dávala takové šupy, že se z nich sama kolikrát převracela na záda kolečky vzhůru. Když jsem získal potřebné finanční prostředky, neváhal jsem si jedno s celou zásobou nábojů opatřit. Měli-li jste zájem, mohli jste si také koupit chlorečnan draselný, který ve spojení s práškovým cukrem dával směs udivující potence, a mohli jste se věnovat výrobě granátů a raket, o kterýchžto záležitostech raději diskrétně pomlčím, protože by to bylo vyprávění jen pro otrlé čtenáře a mně samému by se přitom na těle ježil každý chlup a záda se oblévala studeným potem — a poněvadž, koneckonců, to vše leží mimo zájem a časový rámec těchto vzpomínek.

Na náměstí nesporně dominovaly velké textilní obchody firmy Emanovský a firmy Louženský; to se poznalo už podle impozantní velikosti obou domů, a pak koloniální velkoobchody firmy Sacher a firmy Čapoun. Oba se vyznačovaly kromě nesmírného bohatství a výběru zboží i tím, že obsahovaly paní Sachrovou a paní Čapounovou; obě sedávaly — jestli se nepletu — za kasou a obě jsem si pletl, protože obě byly stejně tlusté. Exkluzívně na mě působilo lahůdkářství pana Pichla, tam, co je dnes cukrárna. Nebyl to obchod velký, ale o to vybranější lahůdky nabízel. Jako pachole potrefené osudem tím, že patřilo k později opovrhované vrstvě, která lavírovala mezi třídou buržoazie a proletariátu, jsem občas stál před jeho výkladem a žádostivými smysly lačně vnímal ty symfonické variace na gastronomické téma, které tu byly s cynickou vyzývavostí předváděny k bezplatné duchovní konzumaci a mezi nimiž, až snad na papouščí jazýčky a paštiku ze slučích střívek (kdoví?!), nechyběla ani taková gurmánská specialita, jako nadívaní hlemýždi, o cizokrajném ovoci, zvěřině, drahých vínech atd., atd. ani nemluvě.

Ne, že by do takového krámu nemohl vstoupit podobný hejhula jako já; někdy se stalo, že jsem byl poslán, abych koupil trochu rybího salátu nebo jiné sprostné krmě a spíše ze zvědavosti jsem si tady koupil jednou kousek cukrkandlu. Dal se tady samozřejmě koupit i svatojánský chléb i sladké dřevo, a to za pár dvacetníků, kteréžto cizokrajné drobnůstky se daly sehnat i u jiných kupců s firmou Sacher v čele. Pokud jste trpěli tuhou stolicí, mohli jste za pakatel obdržet lusk many; z tvrdé skořápky cigárovitého lusku bylo pak možno vybírat kolečka many jako kyselé bonbony nebo hašlerky z papírové roličky. Já měl ze všech těch cizokrajností nejradši „buráky". Bylo jich všude plno a nepamatuji, že by třeba v obchodě

u Horáků nestál otevřený pytel s burskými. Za pár šupů jich byl kornout a tehdejší buráky nebyly žádný šmejd jako dnes!

Několika slovy bych se měl zmínit o pekařské branži. Vůně bydžovských pekáren u Haltufů, u Turků, Fišerů, Kazdů... je dnes prázdným, dosud nenaplněným pojmem. A to jsem nejmenoval ani Kláskův mlýn a pekárnu, ani Langrovo velkopekařství a už vůbec pomíjím ty obchody, které se na prodeji pekařského zboží rovněž podílely. Když u Haltufů pekli housky, natahovali luft snad i štamgasti u Stoleté a Žofka, zvany Standa, ještě nad socialistickým rohlíkem teskně zavzpomínal, že Turkova chleba by se jeden ujed — ujed! — zatímco jiný nedal dopustit na chleba od Fišery. Co se týče mne, a myslím, že v tomhle punktu mohu mluvit za značnou část své generace, byl jsem posedlý po Kláskových chlebíčcích. Za nimi se běhalo ze školy o přestávce k bývalým lázním, vedle nichž byla Kláskova prodejna, a kupovaly se ještě teplé, skoro přímo z pece vytažené, asi jako housky velké, ale užší a bachratější šišky z hutného těsta, nahoře kmínované, vespod s moučnatou kůrkou a s chutí, která se nedala srovnat s ostatním pekařským sortimentem. Ach bože, co vy, dnešní Bydžováci, o tom všem můžete vědět!

Tehdejší krámy, od řeznictví až po poslední hokynářství, od velkoobchodu po poslední trafiku, byly vždy plné zboží, vždy dokonale zásobené a vždy s perfektní obsluhou, pro níž úsloví — náš zákazník, náš pán — nebylo prázdnou frází, nýbrž základním předpokladem úspěchu. Živnostníci také dobře věděli, jak je důležité udržovat vzájemné obchodní vztahy. Z té příčiny jsem občas musel chodit pro některé věci, např. pro chléb, i dost daleko — ač normálně jsme jej brali přes ulici u Bukovských — třeba k Žižkům u elektrárny nebo k Trojanům pod kopečkem, či až k Samkům, prakticky až „na bacandu", což byla povýtce proletářská čtvrť a pro dítko z „city" právě tak nebezpečná, jako Stínadla pro Rychlé Šípy. Pravda je, že blahobyt byl jen pro někoho, ale pokud já vím, i občanská většina žila aspoň lidsky důstojně a ani ten největší chudák nemusel myslet na provaz a mohl si na „almuženku" dopřát aspoň jedno teplé jídlo denně, byť by to byla třebas jen polévka s chlebem nebo buřt s houskou.

Ing. J. Provazník

Pokračování příště.

ZAVZPOMÍNÁNÍ

Když se téměř po dvanácti létech mělo pootevřít hlediště našeho Jiráskova divadla, chtěli jsme, aby nás, kteří pamatujeme bývalou slávu této budovy, bylo u toho co nejvíce. A proto jsme pozvali všechny ty, kteří s námi léta a léta šlapali prkna, „která znamenají svět". Naše srdečné pozvání přijala řada našich bývalých členů a příznivců, se kterými jsme se rádi a srdečně pozdravili v prostorách našeho divadla. Byli však také ti, kterým buď neodkladné povinnosti, nebo zdravotní stav už nedovolovaly nasát opět po dlouhých létech trochu toho sladkého jedu, kterému se říká ochotnické divadlo. Ale když nemohli přijet a být s námi, ozvali se tedy alespoň písemně. A všechny pozdravy jsme si na členské schůzi přečetli, dojati jsme se nad nimi zamysleli, opět zavzpomínali a pečlivě je uložili do archivu pro věčnou paměť.

Jedním z těch, kdo přijet nemohl, ale rád vzpomněl, byl i náš bývalý dlouholetý člen Karel Horák, který přišel mezi nás jako mladý hoch, zapojil se do práce, hrál, režíroval a pak řadu let vykonával funkci dramaturga. A protože jeho dopis nám je vlastně malým vyznáním jeho lásky k divadlu, usoudili jsme, že nebude zbytečné seznámit s jeho obsahem i Vás, naše milé diváky a příznivce, a že si jistě při čtení těch řádků také sami zavzpomínáte. Tak tedy čtěte...

❊ ❊

Na jevišti Jiráskova divadla v Novém Bydžově jsem naposledy hrál před třiceti léty. Pak jsem se brzy odstěhoval. Aby loučení nebylo bolestné, muselo být krátké. Uzavřel jsem kapitolu svého dětství a mládí a téměř jsem se nevracel.

U nás v Čechách je přece tolik krásných míst — kdo by se tedy vracel do toho všednovšedního kraje kolem řeky Cidliny, jak nazval jednou Bydžovsko básník Jiří Šotola. Člověk se tam ale musí narodit, aby tomu kraji rozuměl, a to byl a je můj případ.

Kdybych hledal 20 let svého mládí, našel bych ho v zákulisí Jiráskova divadla. Když jsem byl jednoho dne přiveden mým kamarádem po několika schůdkách zadním vchodem do onoho tehdy málem posvátného stánku umění, nebyl to ale začátek mého vztahu k divadlu. Ten se formoval daleko dříve. Někde na půdě, pečlivě zabalené leží loutkové divadlo s Kašpárkem, Šmidrou, dvěma vodníky, dvěma čerty a krásnou princeznou — svazkem útlých divadelních knížek a baterkovým osvětlením, které jsem si vlastnoručně zhotovil, protože všechno mělo být přesně tak, jako v tom velkém divadle. Tam mne rodiče vodili hlavním vchodem na pohádky. Hrávaly se v mém dětství v zimě téměř jednou za 14 dní a vždy jsem se velmi těšil.

Na té půdě jsou ale uloženy i programy z představení Divadelní jednoty Jirásek, na která chodili moji rodiče, plakáty z představení hostujících kočovných společností a tento divadelní miniarchiv byl součástí mých hraček a později zdrojem poznání o bohaté divadelní tradici Nového Bydžova.

Před několika dny u mých dveří kdosi zazvonil a předal mi dopis — je prý z Nového Bydžova a přátelé divadla Vás zvou na jeho návštěvu.

A já teď listuju ve vzpomínkách, starých 30 let. Čtvercové náměstí se starobylou radnicí je ještě bez proluky, mládenci s děvčaty se procházejí — je nedělní dopoledne. Za okny hotelu Lev se hrají šachy a korzo doplňují skupinky starších pánů, které uctivě zdraví pan Douša — vedoucí světoznámého knihkupectví „Douša — kniha — Evropa". V těch hloučcích se přetřásají poslední divadelní novinky, posuzují se představení oblastního divadla a kují se plány, připravuje se stínové obsazení příští premiéry souboru „Jirásek". Ten má už asi třetího zřizovatele — ale hlavně že se hraje — heslo zní: „Nikdy se nesmí přestat!"

Kdyby náhodou začalo pršet, je tady přece hospůdka „U Stehlíků" a tam Vám přinesou pivo přesně ve chvíli, kdy jste si odložili kabát a posadili se ke stolu. Pan vrchní totiž veškeré dění pozoruje kukátkem.

Hosté u vedlejších stolů hodnotí zase možnosti milovaného AFK v odpoledním fotbalovém klání, a pokud se dnes snad nehraje — tak na tenisových kurtech bude krásný chládek a milé posezení.

Rozumět Bydžovu znamená vědět, kudy se jde na Venturku — t. j. do hospody na Chlumu, kde kdysi podávali chleba s máslem a syrečky a výborně chlazené pivo. Já, jako dítě školou povinné, jsem dostával limonádu a mohl si vybrat, jestli chci červenou nebo žlutou. Cestou jsem o tom přemýšlel.

Ale to jsem se dostal zpět ještě o dalších 10—15 let. K té době se sluší ještě podotknout, že podél říčky Kněžovky směrem pod Metličanský kostelík vedla romantická stezka, které se říkalo „Podháj". Tam někam je situována také stará bydžovská písnička začínající slovy: Kdo v tom našem Bydžově v mládí studoval ... s refrénem: Když hvězdičky vyskočí...

Budete-li se vracet z nedělní procházky parčíkem „U sv. Trojice", potkáte možná staršího pána, který tam hlídal. Kluci mu říkávali „Trojnoha" — opíral se totiž o hůl — ale vzbuzoval patřičný respekt a udržoval pořádek.

Nad ztichlým městem odbíjejí hodiny z kostela sv. Vavřince pozemský čas.

Pokračování na s. 10

Dokončení ze s. 9

Čas, ve kterém se v tomto městě stávala malým mezníkem každoroční pouť a posvícení s výsadním právem jeho slavení ve všední den a velkým mezníkem, kterým byly studentské merendy.

A pak ten čas mnohé z toho odvál v zapomnění — přišel technický pokrok, další generace přinášely jiný životní styl. Jeho součástí však divadlo zůstávalo.

Když jste se blížili uličkou B. Němcové k jeho budově a svítilo se v jednom okně vpravo, znamenalo to, že se zkouší. Velká světla v průčelí vítávala diváky na představení. Nutno dodat, že v divadelní budově byl prostor i pro řadu koncertů žáků a učitelů hudební školy, pro oblastní divadlo, pro návštěvy umělců z Prahy či odjinud — kdy jsme odcházeli domů s pocitem, že nás oslovilo velké umění.

Několikaletá existence divadla hudby v býv. hospodě „U Zítků" a jeho velká návštěvnost dokazovala touhu obyvatel města po všestranném kulturním vyžití.

Od svého vyznání vztahu k rodnému městu vracím se po těch schůdkách zadního vchodu divadla a vážně tam vstupuji ve chvíli, kdy svítí jedno světlo a kdy se tedy zkouší. Tenkrát to byla hra bří Čapků „Ze života hmyzu". Zahrál jsem si roli mravence — telefonisty — s několika málo větami textu. A když přišlo další představení, nedovedl jsem režisérovi říci, že nepřijdu, a tak jsem postupně propadl vášni a kouzlu, kterému se říká divadlo.

Dnes jsem po třiceti létech dostal dopis a ten mne tak trochu přiměl k tomu, abych se vrátil v myšlenkách do N. Bydžova. Asi před 10 léty jsem stál před budovou zavřeného Jiráskova divadla a bylo mi smutno. Představoval jsem si nesmírnou práci a náklady, které by stálo oživení divadla.

Pohled do prázdného jeviště s černým horizontem, jak jsme ho tak důvěrně znali ze zkoušek, nám vždycky umožňoval představit si scénu a děj, o kterém jsme uvažovali, že jej budeme realizovat. Hledali jsme, jak především rozšifrujeme myšlenky autora, abychom je dobře a srozumitelně předali našim divákům.

Dnes, ve vzpomínkách vystupují z paměti a z šera prázdného jeviště postavy z oněch dnes už vzdálených 20 let působení, které tento prostor oživily.

Věrny jménu Mistra Al. Jiráska, byly to především jeho postavy, na které v této chvíli vzpomínám.

Upřímná Češka paní M. D. Rettigová se tu procházela Nedošínským hájem v Litomyšli — o své studenty se tu pečlivě starala bytná — slečna Elis z Filozofské historie — svou pravdu tu neochvějně hájil M. Jan Hus v úryvku ze stejnojmenné hry. Na hradě Čelákově čekala panna Ruměna své nápadníky — rytíře, mezi nimiž vévodil Hadrián z Římsů. Ale jak už to pan Klicpera uměl vtipně zamotat, Hadriáni byli nakonec tři. Svůj obdiv nad vyrovnaností a lidovou moudrostí babičky tu v dlouhé řadě představení vyslovovala paní kněžna B. Němcové slovy „Šťastná to žena!" Horké selské hlavy — Dubský a Bušek tu málem přehnaly své furiantství — a obecní vejbor musela dovést k zralému uvažování paní Dubská v Stroupežnického Našich furiantech. Ozdobou repertoáru byl jistě Moliérův Tartuffe, Čechovův Strýček Váňa či Profesor Mamlock T. Wolfa. Chodíval jsem poslouchat do portálu naprosté ticho hlediště při dialogu SS důstojníka se ženou, která mu odvážně vmete do tváře větu: „Jen si na mne řvete, pane komisaři, ale pamatujte si! Ještě žádný šikovatel nevyhrál válku a kat ještě dávno není voják!"

Umění pobavit diváka je vždy těžší, než ho rozplakat. Přesto však na nedostatek veseloher si bydžovský divák nemohl stěžovat. Zhudebnělé Jedenácté přikázání F. F. Šamberka — nesmtelná Charlyova teta F. Brandona, — přes zdařilou operetu Perly panny Serafinky ke hře se zpěvy Sto dukátů za Juana, která byla vlastně nástupem k modernější dramaturgii.

Můj výčet několika představení není myšlen jako nějaké hodnocení oněch let. Jsou však představení či jejich části, na která se vzpomíná bez fotografií či listování v archivu. Dovolte mi proto několik takových zastavení:

— Hraje se hra se zpěvy a schyluje se k finále druhého jednání. Scéna se zaplňuje sborem, dirigent zvedá taktovku a sálem zní závěrečná píseň: „Všechny naše kroky musí vésti láska k národu a jeho štěstí." Bylo to v Tylově hře Paní Marjánka, matka pluku.
— Podobně silný zážitek přineslo poslední představení s Vámi Tylova „Fidlovačka" ve sborové písni z I. jednání — „S pilou pryč — někam za Poříč".
S trochou smutku dodávám, že se od r. 1989 Tylovy hry prakticky nehrají.
— Divadlo však jde a musí jít se současností — jinak bychom byli někde na úrovni starých kočovných společností a scén od fy Pepa Máca, které jsme tak kritizovali.
Vzpomínám-li dnes na pásmo „Dvacetiletí", — dodávám: Taková už to tehdy byla doba. Herecké výkony v nezvyklém žánru divadla poezie a použitá jevištní technika patří z tohoto pásma k obtížným krokům na neprošlapaném chodníku.
— Do stejné kategorie by bylo možno zařadit scénický návrh k Mužům v offsidu, dramaturgicky zajímavá a náročná představení „Zákon zimního tábora" i „Malajská romance" a některé scénky pro estrády a pořady divadla hudby.
— Atmosféru neopakovatelnosti měla i dlouhá řada zájezdů po vesnicích novobydžovského okolí i do řady měst, takže jsme důvěrně poznali zákulisí divadel v Chlumci nad Cidlinou, Červeném Kostelci, Polici, Týništi, Žel. Brodě, Vrchlabí, Kutné Hoře. Vrcholem byl nesporně zájezd pod heslem „S českou muzikou na bratrskou Moravu" do Svitav.

Dnešní Jiráskův Hronov jako nejvyšší přehlídka ochotnické práce vypadá scénicky i dramaturgicky úplně jinak než ten, který znají někteří pamětníci z našeho rekordu čtyř představení ve dvou dnech z r. 1957 se hrou Marie Kubátové „Jak přišla basa do nebe".

— Kdybych byl hlídačem u nebeské brány, pustil bych na měkké polštáře zasloužilého odpočinku nejen kerkonošské postavy Tuláčka, Józy, Dontouku a její Anče, ale i všechny ty, kteří v životě nezištně něco udělali na poli divadla a hudby pro potěšení lidí, kteří se berou v tom našem selzavým údolí.
— Zásluhou některé z povídek paní Kubátové přichází mi na mysl postava skřítka přástevníčka, který v kerkonošských horách neviditelným vlákénkem spojoval horaly od chalupy k chalupě, aby věděli, že se navzájem mohou na sebe spolehnout. Kdoví, jestli tento skřítek nespojuje tenkým vlákénkem i ty, kteří natrvalo propadli kouzlu divadla?
Třeba to vlákénko přes rampu a orchestřiště dopadlo i na diváky, bez nichž divadlo nemůže být divadlem.
Pak z malé skupinky nadšenců bude větší společenství — přástevníček poopraví zpřetrhaná vlákénka a Nový Bydžov se dočká opraveného důstojného stánku umění, jakým jeho Jiráskovu divadlo vždycky bylo. Což Vám upřímně přeji.

Pozdravujte ode mne v Bydžově, v Bydžově na náměstí!

Karel Horák

* *

Tak tolik náš bývalý člen Karel Horák, který se s Bydžovem rozloučil jako náš dramaturg. Za jeho „dramaturgování" jsme sehráli řadu krásných představení, která pro nás vybral. A chceme věřit za všechny ty, kterým svým dopisem mluvil ze srdce, že až budeme definitivně opět otvírat naše divadlo, nebude jistě chybět mezi těmi, kteří se svými vzpomínkami přijdou mezi nás, aby byl u toho, že sen se stal skutečností a že se o p ě t h r a j e.

A Karle, uvažuj o tom, že by vůbec nebylo špatné, kdyby ses třeba i v maličké roličce prošel opět po našem jevišti, požehnal nám to naše počínání, jako žehnals basu v nezapomenutelné Tvé roli sv. Petra. Myslím, že by nám všem, kdo u toho tenkrát spolu s autorkou Marií Kubátovou byli, bylo moc a moc dobře. To si, Karle, toužebně přejeme a za všechny z nás Tě na tuto příležitost srdečně zvu.

S ochotnickým pozdravem
Tvůj
Zdeněk

Vylezte, slova poschovávaná!

M. A. Nováková-Nevyjelová

Vylezte, slova poschovávaná po kapsách všedních dnů.
Vyskočte ze tmy, až zazvoní hrana,
ať jak svůj žold vás popadnu

a nepustím vás před odchodem z domu,
jenž bez vás studil jako věčný led
a chvěl se listím vyvrácených stromů.
I když jdu z něho naposled,

jaký to svátek, jaké hody bohů,
jaká to hudba pro můj lidský sluch!
V té chvíli snad se přiblížíme Bohu:
Když slovo víc je nežli chléb a vzduch,

když slovo vše je: začátek i konec,
v prostorách času milník bludných cest,
které se končí . . . Kdo rozhoupal zvonec?
Poslední slovo? Nebo paže hvězd?

Nově upravený hrob neznámého vojína z prusko rakouské války v roce 1866 na Metličanech
Foto J. Prokop

Opustil nás MUDr. Jiří Šulc

Dne 17. května se po vleklé nemoci naplnil život MUDr. Jiřího Šulce, bývalého přednosty chirurgického oddělení nemocnice v Novém Bydžově. Rozloučili jsme se s pohnutím s váženým občanem města, který věnoval 35 let svého života medicíně, spoluobčanům a nemocným i z dalekého okolí.

Pocházel z nedalekých Sendražic, kde prožil dětství. Po skončení dvoutřídní školy studoval gymnázium v Hradci Králové, po jehož ukončení v roce 1937 začal studovat medicínu na Univerzitě Karlově v Praze. Válka a uzavření vysokých škol přerušily jeho studia a byl nucen pracovat nejprve jako administrativní síla v Hořicích a Nechanicích do doby, kdy byl totálně nasazen jako pomocný dělník ve Zhořelci. Po válce dokončil studia lékařství a nastoupil do nemocnice v Rychnově n. Kn. Pro nedostatek lékařů byl pak přeložen do nemocnice v Novém Bydžově. Zde pracoval od r. 1947 jako sekundární lékař, pak zástupce primáře oddělení.

Pod vedením primářů MUDr. Mouchy a MUDr. Koťátka se velmi brzy stal oporou chirurgického oddělení. V září roku 1956 byl jmenován přednostou chirurgického oddělení. V této funkci působil do r. 1981.

Prim. MUDr. Šulc po celou dobu svého působení v Novém Bydžově bojoval s nedostatkem ošetřovatelského personálu i lékařů. Pracoviště nikdy nebylo dostatečně vybavené a potýkalo se se zásadními nedostatky. Ve stínu krajského města a fakulty a bez dostatečného finančního zajištění čelil primář se svým personálem i nepřízni mnohých, kteří chtěli stejně tak jako dnes nemocnici změnit na odkladové zařízení. Přesto primář Dr. Šulc v těchto těžkých podmínkách udržel velmi dobrou úroveň péče a nezvykle široký rozsah výkonů prováděných na oddělení. V začátcích jeho působení se věnoval i porodnictví a gynekologii, později po reorganizaci péče, všeobecné chirurgii s traumatologií a urologií, poskytl prostor pro dojíždějícího plastického chirurga, prováděl některé vybrané výkony ortopedické. Na ambulanci oddělení se zajišťovala akutní péče i v oboru krčního, ušního a nosního lékařství, v očním lékařství a dokonce ve stomatologii. Na oddělení byli hospitalizováni nemocní s problematikou neurologickou i kožními nemocemi.

Splnit takové náročné úkoly znamenalo plně se oddat nemocným a chirurgii. To také pan primář udělal. Díky jeho nezměrné pracovitosti a pečlivosti i osobní kázni toto dokázal! Nepamatuji se, že by provedl něco povrchně, že by se některému nemocnému věnoval málo a bez zájmu. Vypracoval si precizní operační techniku a řada jeho návyků a zvyklostí je na oddělení zachována dodnes. K píli i pracovní poctivosti vedl vždy své podřízené.

Pokračování na s. 12

Dokončení ze s. 11

Jeho osobitý humor, pohotovost i přátelský postoj ke spolupracovníkům budou na oddělení vždy chybět.

Prim. MUDr. Jiří Šulc se celý život angažoval i mimo nemocnici. Nutno připomenout jen jeho mnohaleté působení v Československém Červeném kříži a civilní obraně. Znali jsme jej jako ochotného lektora a osvětového pracovníka. Byl rovněž dlouholetým členem sociální a zdravotní komise při MěNV v Novém Bydžově. Řadu let se angažoval v TJ Jiskra, zejména v tenisovém oddíle, jehož byl předsedou. Vášnivá láska ke koním a k jezdectví jej provázela až do posledních dnů života.

Vše, co dělal, dělal s maximálním nasazením a láskou. Byl svědomitý a poctivý. Oporou mu byla jeho radost z práce, láska k chirurgii a samozřejmě rodinné zázemí s laskavou a tolerantní paní i dvěma dětmi, dnes již lékaři.

Dr. Šulc byl oceněn mnoha medailemi, čestnými uznáními, diplomy. Skutečné uznání však zůstává ve vzpomínkách jeho nemocných. Těch, které léčil, operoval. Které vrátil zpět k rodinám. Které zbavil bolestí a nemocí.

My, jeho spolupracovníci a žáci, dovedeme nyní ocenit námahu tisíců operačních dnů, probdělých nocí ve službách a operačních příslužbách, starosti o pacienty, bolest z neúspěchů při boji s nemocemi. Hluboce si vážíme všeho, čemu nás naučil a v čem nám byl příkladem. Chybí nám na oddělení jeho zkušenost, jeho humor. Bolí nás, že už mezi nás nikdy nepřijde. Zákonitě zvítězila nemoc a věk. Bereme na sebe povinnost v jeho práci pokračovat, rozvíjet to, co nám zde zanechal, a bojovat za oddělení i nemocnici se stejnou zarputilostí, jako to dělal on. Snad se nám to podaří.

Čest jeho památce.

MUDr. Štěpán Dlouhý

Památce dobrého člověka a přítele

V polovině května odešel MUDr. Jiří Šulc. Znali jsme se dlouhá léta a stali se přáteli. Od mládí nás spojovalo novobydžovské zdravotnictví a řada společných zájmů kulturních, společenských a sportovních. Ještě víc nás sblížil společný vstup do důchodových let. Naše procházky lemované jeho vtipným humorem a zážitky z vyjížděk na milovaném koníčku zůstávají už vzpomínkou.

Byl to dobrý člověk, svědomitý v plnění svých pracovních, občanských i rodinných úkolů. Jeho pracovní energie se zdála být nevyčerpatelná i v nastupujícím stáří. Teprve nemoc, s níž sváděl nerovný boj, znamenala ukončení jeho mnohostranné práce pro společnost a rodinu.

K Jiřího sedmdesátinám, slaveným před lety v plném zdraví v kruhu zdravotnických spolupracovníků, jsem pogratuloval krátkým veršováním. Ta amatérská básnička platí v čase minulém i dnes jako nekrolog.

Ano, milý Jiří, je to fakt,
že s mládím stále držíš takt.

Ano, milý Jiří, je to k nevíře,
že elán tvůj a grif
jsou šarmem rytíře,

—

Nemocných stovky, snad tisíce
žijí dál a jsou ve štěstí
dík Tvému umu a technice,
Ty zbavil jsi je bolestí.

—

Zůstáváš při tom skromný muž
a spokojen jsi s málem,
léčivou zbraní je Tvůj nůž,
lid nazval Tě žlučníků králem.

—

Krásné jsou Tvoje záliby,
Ty je přec znáš, Ty o nich víš:
na prvním místě kobyly,
pak zdrav. osvěta a červený kříž.

—

Svědomitost, píle, nadání
Tvůj životní běh zdobily,
Tvou práci změnily v poslání,
nemocných vděčnost uvily.

—

Ano, milý Jiří, je to k nevíře,
že elán Tvůj a um
je vlastnost rytíře.

R. U.

NAŠI MATRIKY

NAROZENÍ

18. 4. **Jan Kulich,**
Nový Bydžov, Lidická 843
24. 4. **Tereza Hradická,**
Nový Bydžov, U jatek 2123
1. 5. **Nikola Fátorová,**
Nový Bydžov, V aleji 394
7. 5. **Patrik Nadj,**
Nový Bydžov, U mlýna 1432
10. 5. **Ondřej Česák,**
Nový Bydžov, Tř. B. Smetany 1210
13. 5. **Michal Černý,**
Nový Bydžov, Sukova 370
16. 5. **Linda Šedivá,**
Nový Bydžov, U jatek 2122
23. 5. **Ondřej Vízek,**
Nový Bydžov, Brigádníků 863
25. 5. **David Kellner,**
N. Bydžov, M. Bydžovského 1161
1. 6. **Petr Batelka,**
Nový Bydžov, Havlíčkova 48
5. 6. **Pavel Dohnal,**
Nový Bydžov, Havlíčkova 65

SŇATKY

26. 4. **Jiří Vojtíšek,**
Vinary, č. Smidarská Lhota 4
Martina Česáková,
Nový Bydžov, č. Vysočany 44
7. 6. **Roman Drobný,**
Starý Bydžov 88
Radka Geletičová,
Nový Bydžov, č. Stará Skřeněř 31
14. 6. **Jaroslav Melichar,**
Nový Bydžov, Zahradní 428
Vladimíra Bambasová,
Nový Bydžov, U plovárny 1415
14. 6. **Martin Drábek,**
Nový Bydžov, Nová 1939
Petra Bambasová,
Nový Bydžov, U plovárny 1415
21. 6. **Jaroslav Krpata,**
Vysoká n. Labem 168
Jitka Kožíšková,
Nový Bydžov, Jablonského 521
21. 6. **Alexandr Bárta,**
Nový Bydžov, Aloise Jiráska 595
Lenka Jágrová,
Nový Bydžov, č. Zábědov 92

ÚMRTÍ

9. 4. **Anna Linhartová,** 92 let
N. Bydžov, tř. Čsl. armády 1555
15. 4. **Ladislav Klouček,** 85 let
Nový Bydžov, č. Vysočany 45
16. 4. **Josef Podrazil,** 77 let
Nový Bydžov, Dr. J. Ezopa 1686
19. 4. **Ludmila Kučerová,** 91 let
Nový Bydžov, Dukelská tř. 1405
9. 5. **Vladimír Brutar,** 49 let
N. Bydžov, Ignáce Herrmanna 326
9. 5. **Josef Stejskal,** 46 let
Nový Bydžov, J. Jungmanna 1575
12. 5. **Božena Vacková,** 77 let
Nový Bydžov, Jana Žižky 620
14. 5. **Anna Baťková,** 70 let
Nový Bydžov, Karla IV. 210
17. 5. **MUDr. Jiří Šulc,** 79 let
Nový Bydžov, Zahradní 373
22. 5. **Marie Kazimírová,** 83 let
Nový Bydžov, Dr. Vojtěcha 421
4. 6. **Josef Jiránek,** 55 let
Nový Bydžov, č. Chudonice 37
6. 6. **Miroslava Halamková,** 69 let
Nový Bydžov, Osecká 736
17. 6. **Božena Hartmanová,** 87 let
Nový Bydžov, Karla IV. 210

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ
Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.
Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. **520 310.**
Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, s.r.o. Nový Bydžov. Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou.
Cena jednoho čísla 7,— Kč.
Uzávěrka příštího čísla 15. srpna 1997.